

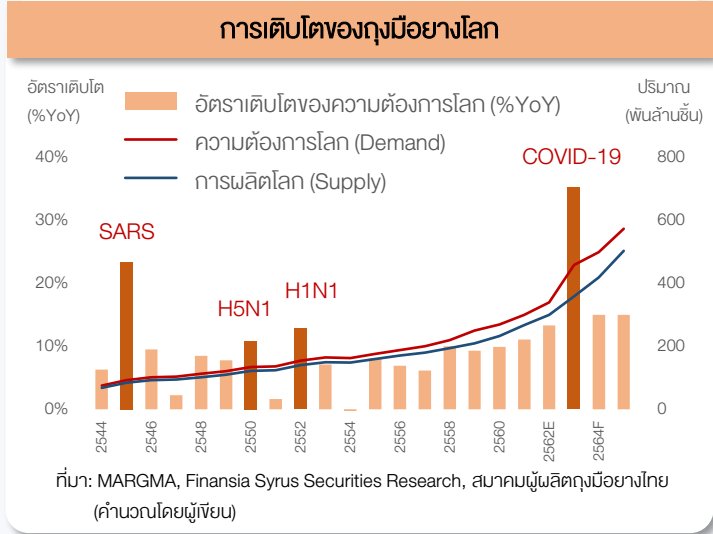
ไทยควรคว้าโอกาสจากการเติบโตของอุตสาหกรรมถุงมือยางโลก

จุดเด่นของถุงมือยางธรรมชาติ ควบคู่กับส่งเสริมถุงมือยางสังเคราะห์

ภาครัฐต้องช่วยปลดล็อกข้อจำกัด เพื่อสร้างระบบนิเวศที่เหมาะสมที่เอื้อต่อการเติบโตในโลกหลัง COVID-19

ถุงมือยางเติบโตต่อเนื่องกว่า 2 ทศวรรษ จากความตื่นตัวด้านสาธารณสุข และมีแนวโน้มเติบโตได้ดีในอนาคต

- อุตสาหกรรมถุงมือยางเติบโตต่อเนื่องกว่า 2 ทศวรรษ โดยเฉพาะช่วงที่เกิดโรคระบาด เช่น SARS (2545) ไข้หวัดใหญ่ H5N1 (2550) ไข้หวัดใหญ่ H1N1 (2552) และ COVID-19 (2563)
- COVID-19 ทำให้ถุงมือยางขาดตลาดกว่า 1 แสนล้านชิ้น ในปี 2563 จากความต้องการที่เพิ่มขึ้น 35% ขณะที่การผลิตขยายตัวเพียง 20%
- แนวโน้มคาดว่าความต้องการถุงมือยางยังเติบโตเฉลี่ย 15% ต่อปี จากการเพิ่มขึ้นของประชากรโลก ความตื่นตัวด้านสาธารณสุข การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และการเติบโตของกลุ่มชนชั้นกลางในประเทศกำลังพัฒนา^{1/}

^{1/}The emergency of the middle class: an emerging-country phenomenon (CaixaBank Research, 2019)

รู้หรือไม่? หากประเทศกำลังพัฒนาใช้ถุงมือยางเพิ่มขึ้น 4 คู่/คน/ปี จะสร้างความต้องการ 4.5 หมื่นล้านชิ้น หรือเท่ากับกำลังการผลิตของไทยทั้งประเทศ

ไทยได้รับประโยชน์จากความต้องการถุงมือยางที่เพิ่มขึ้น จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ในปี 2563

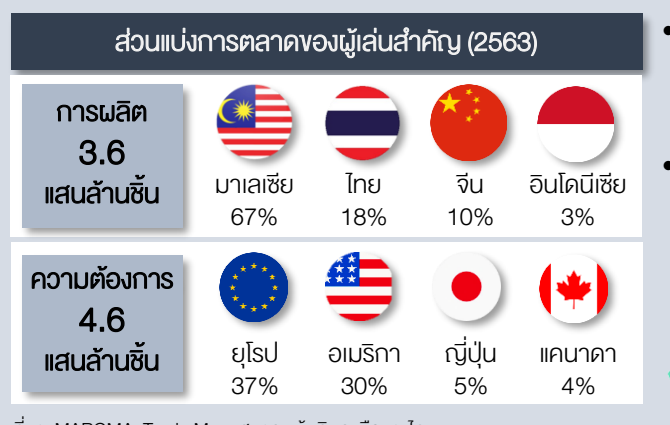
- ในช่วง 1 ปีของ COVID-19 (2563) มูลค่าการส่งออกถุงมือยางและน้ายางขึ้นไทยเพิ่มขึ้น 95% และ 11% ตามลำดับ^{2/} และมีสัญญาณบวกต่อเนื่องในปี 2564 ซึ่งช่วยพยุงราคายางในประเทศได้บางส่วน ท่ามกลางความต้องการยางล้อของโลกที่ลดลง
- ผู้ประกอบการไทยหลายรายเห็นโอกาสในการเติบโต ทั้งผู้ผลิตรายเดิมและนักลงทุนรายใหม่ อย่างไรก็ตาม ไทยยังมีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ขยายตัวได้ช้ากว่าประเทศคู่แข่ง

ข้อเท็จจริงถุงมือยางไทย (2563)

มูลค่าส่งออกทั้งประเทศ	72,680 ล้านบาท (1% ของการส่งออกทั้งประเทศ)
มูลค่าส่งออกภาคใต้	55,048 ล้านบาท (20% ของการส่งออกภาคใต้)
ผู้ผลิต	19 ราย ^{3/}
สัญชาติ	ไทย 58%, ต่างชาติ 42%
3 ผู้ผลิตรายใหญ่ของไทย ^{4/}	1. ศรีตรังโกลฟส์ 2. เมอร์กาโต้ เมติกัล 3. คาร์ดิแนล เฮลท์ 222

^{2/} ถุงมือยางไทยในปี 2563 เติบโตทั้งด้านราคาและปริมาณ โดยเพิ่มขึ้น 42% และ 39% ตามลำดับ
^{3/} จำนวนสมาชิกของสมาคมผู้ผลิตถุงมือยางไทย ^{4/} เรียงตามรายได้รวมปี 2563 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า)

! หากไทยเติบโตไม่เร็วพอ จีนมีโอกาสแซงไทย และก้าวขึ้นเป็นผู้ผลิตอันดับ 2 ของโลกใน 1-2 ปีข้างหน้า จากการสนับสนุนของภาครัฐจีนอย่างต่อเนื่อง

- ไทยเป็นผู้ผลิตอันดับ 2 ของโลก โดยผลิตถุงมือยางธรรมชาติเป็นหลัก เนื่องจากเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพารา อย่างไรก็ตาม ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดห่างกับมาเลเซียเกือบ 50% รวมทั้งจีนเริ่มมีส่วนแบ่งการตลาดได้เพิ่มขึ้น
- ผู้บริโภครายใหญ่ ยังคงเป็นยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันถึง 67% และนิยมใช้ถุงมือยางสังเคราะห์ ขณะเดียวกันมีตลาดใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากในช่วง COVID-19 เช่น ประเทศกลุ่มแอฟริกาและเอเชียกลาง ซึ่งมีโอกาสเติบโตได้ในอนาคต

ถุงมือยางสังเคราะห์ : 60 : 40 | **ถุงมือยางธรรมชาติ : 30 : 70** | ความต้องการโลก : การผลิตไทย

อุตสาหกรรมถุงมือยางไทยต้องใช้จุดแข็งสร้างโอกาสเติบโต และปลดล็อกข้อจำกัด

“ ไทยควรคว้าโอกาสจากการเติบโต ชูจุดเด่นของถุงมือยางธรรมชาติ ควบคู่กับส่งเสริมถุงมือยางสังเคราะห์ ลดข้อจำกัดและเตรียมพร้อมรับมือความท้าทายในอนาคต ”

จุดแข็ง (Strengths)

- ไทยเป็นผู้ผลิตถุงมือยางรายใหญ่อันดับ 2 ของโลก ที่มีชื่อเสียงในการผลิตถุงมือยางธรรมชาติคุณภาพดี
- ไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพารา และน้ำยางข้น อันดับ 1 ของโลก

โอกาส (Opportunities)

- แนวโน้มถุงมือยางเติบโตได้ดี ทั้งถุงมือยางธรรมชาติ และถุงมือยางสังเคราะห์
- ไทยมีโอกาสขยายตลาดถุงมือยางธรรมชาติ จากการที่มาเลเซียลดการผลิต และหันไปผลิตถุงมือยางสังเคราะห์แทน

ข้อจำกัด (Weaknesses)

- การวิจัยและพัฒนา (R&D) ยังน้อย ทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์
- การประชาสัมพันธ์ในระดับโลก และการเปิดตลาดใหม่ยังน้อย
- กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการตั้งโรงงานขยายการผลิต ทำให้การลงทุนใช้เวลานาน
- การสนับสนุนจากภาครัฐ และความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังน้อย

อุปสรรค (Threats)

- ประเทศคู่แข่งกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจีน ซึ่งมีโอกาสแข่งหน้าไทยในอนาคต
- ผู้บริโภคหันไปใช้ถุงมือยางสังเคราะห์มากขึ้น

ถุงมือยางสังเคราะห์ไม่สามารถทดแทนถุงมือยางธรรมชาติได้ 100%

โดยเฉพาะถุงมือทางการแพทย์ เนื่องจากถุงมือยางธรรมชาติมีจุดแข็งเรื่องความยืดหยุ่น และทนต่อการฉีกขาด อย่างไรก็ตาม ถุงมือยางสังเคราะห์ได้รับความนิยมในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เนื่องจากทนต่อการสารเคมี และไม่ก่อให้เกิดการแพ้โปรตีนจากยาง

อุตสาหกรรมถุงมือยางเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนสูง ทำให้สถาบันการเงินอาจพิจารณาการปล่อยสินเชื่ออย่างระมัดระวัง ผู้ประกอบการจึงควรแสดงให้เห็นถึงความสามารถและโอกาสของธุรกิจ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถชำระคืนได้ในอนาคต

ผลการศึกษา/วิเคราะห์ SWOT และพุดคุยกับผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า ไทยควรปรับตัวเพื่อสร้างโอกาสในโลกหลัง COVID-19

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)

การส่งเสริม

- เทคโนโลยีการผลิต
- ความหลากหลายของสินค้า

สิ่งที่ทำไปแล้ว

- วิจัยและพัฒนาถุงมือยางธรรมชาติโปรตีนต่ำ เพื่อลดการแพ้ในผู้บริโภคบางกลุ่ม

สิ่งที่ควรทำต่อ

- พัฒนาเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อลดเวลาและต้นทุน
- ต่อยอดงานวิจัยถุงมือยางธรรมชาติโปรตีนต่ำในระดับอุตสาหกรรม
- พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย และมีจุดเด่นเฉพาะ ทั้งถุงมือยางธรรมชาติและถุงมือยางสังเคราะห์ อาทิ น้ำหนักเบา, ยืดหยุ่น, ทนความร้อน/สารเคมีได้ดี, ลดความชื้นระหว่างสวมใส่

2. ขยายตลาดเดิม เสริมตลาดใหม่

การส่งเสริม

- การขยายฐานผู้บริโภค
- ความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย โดยเฉพาะถุงมือยางธรรมชาติ

สิ่งที่ทำไปแล้ว

- เป็นตัวกลางประสานงานระหว่างผู้ซื้อกับผู้ผลิตในประเทศ

สิ่งที่ควรทำต่อ

- ส่งเสริมการทำตลาดเชิงรุกในตลาดเดิม และหาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา
- เจรจาลดภาษีนำเข้ากับประเทศคู่ค้าหลักและคู่ค้าใหม่
- สร้างความเชื่อมั่นในถุงมือยางธรรมชาติผ่านช่องทางที่น่าเชื่อถือ
- ผลักดันการขอรับรองมาตรฐานถุงมือยางระดับสากล

3. ลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค

การส่งเสริม

- การลดขั้นตอนการขอ อนุญาตก่อสร้างและ ปรับปรุงโรงงาน
- การส่งเสริมการลงทุน และขยายกำลังการผลิต ในประเทศ

สิ่งที่ทำไปแล้ว

- ลดขั้นตอนการขออนุญาตก่อสร้างลง 5 ขั้นตอน (ลดระยะเวลาได้ 5 วัน)^{5/}
- ยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร ทั้งถุงมือยาง ธรรมชาติและถุงมือยางสังเคราะห์
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี สำหรับ ถุงมือยางธรรมชาติ

สิ่งที่ควรทำต่อ

- ส่งเสริมให้เกิดการบริการแบบครบวงจร (one stop service) และลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นเพิ่มเติม
- ทบทวนสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ในอนาคต

4. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

การส่งเสริม

- ความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สิ่งที่ทำไปแล้ว

- ริเริ่มความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
- ตั้งเป้าหมายให้ไทยเป็นศูนย์กลางผลิต ถุงมือยางธรรมชาติ

สิ่งที่ควรทำต่อ

- ปรับบทบาทจากการเน้นส่งเสริมเกษตรกรต้นน้ำ เป็นสนับสนุนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางปลายน้ำมากขึ้น
- ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดตั้งคณะทำงานเพื่อกำหนดเป้าหมาย ติดตาม และ ประเมินผลสม่ำเสมอ

การปลดล็อกข้อจำกัดต้องอาศัยความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง อาทิ การยางแห่งประเทศไทย, กระทรวงพาณิชย์, กระทรวงอุตสาหกรรม, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, สถาบันวิจัยและหน่วยงาน การศึกษา, สมาคมยางและผลิตภัณฑ์ยางทั้งระบบ

รู้หรือไม่ว่า? มาเลเซียมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมถุงมือยางคล้ายกับไทย แต่มีหน่วยงานหลัก ที่มองอุตสาหกรรมยางภาพรวมทั้งระบบ คือ คณะกรรมการยางแห่งชาติ (Malaysian Rubber Board) ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อดูแลอุตสาหกรรมยางพารา ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ครอบคลุมทั้งยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ เพื่อให้ สามารถแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างเส้นทางความสำเร็จของมาเลเซีย

- 1 มองอุตสาหกรรมยางในภาพรวมทั้งระบบ ทั้งยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์
- 2 ดึงดูดการลงทุน^{6/} สนับสนุนการนำเข้าเทคโนโลยี และแรงงานทักษะสูง
- 3 ให้ถุงมือยางเป็นหนึ่งในสุดยอดผลิตภัณฑ์ของประเทศ (Product champion)
- 4 มีตัวแทนเจรจาการค้าเชิงรุกกับประเทศคู่ค้าหลัก
- 5 จัดตั้งศูนย์กลางด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D centre)

^{5/}World Bank Doing Business ปี 2563 เทียบปี 2562

^{6/}ให้สิทธิพิเศษทางภาษี และอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นในอุตสาหกรรมยางได้ 100%

ถุงมือยางไทยยังมีอนาคตที่สดใส และควรได้ไปต่อ

- อุตสาหกรรมถุงมือยางมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง ทั้งถุงมือยางธรรมชาติ ซึ่งไทยเป็น แหล่งวัตถุดิบหลัก มีจุดแข็ง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และถุงมือยางสังเคราะห์ที่ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ
- อุตสาหกรรมถุงมือยางเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายในอนาคต (New S-curve) ซึ่งสามารถต่อยอดจากโครงการพัฒนาเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ อาทิ Rubber City และ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนภาคใต้ (SEZ)

สมาคมผู้ผลิตถุงมือยางไทย ตั้งเป้าเพิ่ม ส่วนแบ่งการตลาดเป็น 20% ในอีก 5 ปีข้างหน้า
“การปลดล็อกข้อจำกัดถือเป็นก้าวแรกที่สำคัญ ในการสร้างระบบนิเวศที่เหมาะสม เพื่อให้เติบโตในระยะยาว”